

ז.ה.ל.צ.י.ב.

מאמרים מתורת
מרן הבני יששכר זיע"א
וממשיכי דרכו

בני יששכר
מאמרי חודש תמוז - אב
מאמר ב - מאמר בין המצרים - (ב)

י"ג לחודש תמוז ה'תשפ"ה
ירושלים עיה"ק תובב"א

לזכות רפ"ש
הילד ישעי' בן סימא חנה
לרפ"ש בתושח"י

לעילוי נשמת

זקיני מו"ה שמעון בן מו"ה צבי דוב ז"ל
וזו' מרת בלומה בת מו"ה אפרים ע"ה
אמי מרת אידל פעסיל גיצא בת ר' שמעון ע"ה
חותני מו"ה יחיאל גרשון הלוי בן מו"ה ישראל אברהם ז"ל
דודתי מרת חיה זיסל עלקא בת מו"ה שמעון ע"ה
זקיני מו"ה שלמה בן מו"ה צבי אריה ז"ל
זקיני מו"ה ישראל אברהם בן מו"ה יהושע ז"ל
וזו' מרת סאשא רחל בת מו"ה אברהם ע"ה
הרב משה מרדכי מאיר הלוי בן חיים יעקב ז"ל
תנצב"ה

יו"ל ע"י
ישעי' יצחק פרענקעל
רח' המהר"ם מרוטנבורג 3C
054-846-9863
1-347-588-9392
5374515@gmail.com

עימוד: צהר
02-6286660

מאמר בין המצרים

ז

השעות הנ"ל, סך כל השעות מן הק"ב ימים הם תקב"ח מנין מפת"ח הגאולה, והנה אמרו רז"ל (ויקרא רבה פרשה ז סימן ג) אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשניות (סוד תור"ה שבע"ל פ"ה אשר היא עמנו בגלות, מלכות פ"ה ותור"ה שבע"ל פ"ה קרינן לה (תיקו"ז הקדמה יז, א) והוא כעת בסוד נאלמתי דומיה (תהלים לט, ג), וכשמדברין ושונין כמו פינו חתור"ה שבע"ל פ"ה אזי נפתח הסתום) שנאמר גם כי יתנ"ו (לשון מתניתין) בגוים עתה אקבצם (הושע ח, י. ועיין בבא בתרא ח, א), על כן יש במשניות תקב"ח פרקים מנין מפת"ח, עיין במגלה עמוקות (פרשת שמות. פרשת ואתחנן אופן רלז. ועיין ברגל ישרה מערכת אות התיו ד"ה תלמו"ד בבל"י), והנה כבר עמד על זה הרב הגאון מה"ר ישעיה ברלין ז"ל בהגהותיו על הש"ס (סוף פ"ד דבכורים) כשתעמוד על המנין אינם רק תקב"ג פרקים, אבל הוא לדעתי שמצורפין אל המשנה ה' תוספות שנויים בלשון המשנה ואינם משנה ממש, פרק ד' דמסכת בכורים, ופרק קנין תורה (אבות פ"ו), ותוספתא בפסחים (נו, א)

עוד אני מדבר בכוונת השעו"ת של אלו הימים, הנה בי"ג ימי תמו"ז ישנם שי"ב שעות בגימטריא י"ב צירופי הוי"ה (עיין פרי עץ חיים שער הסליחות פ"ח. שער ראש חודש פ"ג. משנת חסידים), והנה בעוה"ר נתקיים (איכה א, ה) הלכו שב"י (דכולהו איתנהו ביה (בבא בתרא ח, ב)) ולפני צר, ובהתעוררות הרחמים מן י"ב צירופי הוי"ה יש"ב וירחמנו (על פי מיכה ז, יט), והשעות של התשעה ימים דחדש א"ב הם רי"ו מנין גבור"ה, ירא"ה (ארי"ה), והוא אשר אמרתי (עיין אגרא דכלה פרשת מטות בדרוש לימי בין המצרים. אגרא דפרקא אות רלט) ברמז הפסוק דב אורב הוא לי ארי"ה במסתרים (איכה ג, י), הנה נכתב ארי"ה וקרינן ארי" בלא ה', דהנה השעו"ת מן הט' ימים הם מנין ארי"ה, אבל ביום תשעה באב מן המנחה ולמעלה נולד ב"ן דו"ד (ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד), והחמשה שעות אחרונות כבר מתמתקים הדינים, על כן לא קרינן ארי"ה רק ארי" חסר ה'*, (הבן), והנה מתמתקים על ידי ג' שמות החס"ד ג' פעמים ע"ב בגימטריא ארי"ה מנין

א. וזה דכתיב ארי"ה וקרינן ארי" שהוא עדיין במסתרים בסוד חסדים מכוסים (לשון רבינו באגרא דכלה פרשת מטות בדרוש לימי בין המצרים).

העם בלילה ההוא (במדבר שם א) הם בכו בכיה של חנם וכו', והנה המתקת ה' ימים הנ"ל על ידי המשכת הרחמים מ' תיקונים הנ"ל, הנה יקויים במהרה בימינו ונקדשתי בתוך בני ישראל (ויקרא כב, לב), תו"ך דייקא לתקן הפגם אשר נעשה על ידי עג"ל מרגלי"ם בגימטריא תו"ך, והנה השעות בימים האלה הם תקב"ח בהסיר מהם שעות של ימים הקדושים דהיינו ג' ימי השבתות וראש חודש וגם מיום תשעה באב הששה שעות אחרונות מזמן מנחה כנ"ל (הגם דלעיל כתבנו ה' שעות הא והא איתנהו דזמן מנחה מתחלת תיכף מכי ינטו צללי ערב עיין במגן אברהם (או"ח סימן רלג סק"ב)), נשארו תו"ך שעות, הנה על ידי היסורין מהנהגת האבילות בימים הללו בתו"ך שעות יתוקן עון עג"ל מרגלי"ם (ונקדשתי בתוך בני ישראל), הבן הדבר:

והנה ישנם עוד תיקונים שש מעלות לכסא (פרי עץ חיים שער חזרת העמידה פ"ז²) (הזכירם דוד היושב על כסא מלכו"ת במזמור פ"ו (פסוק טו) על כן עד מ"ו בא"ב ישנם עוד ו' ימים והוא יום טוב לישראל ובנות ישראל יוצאות למחול (תענית כו, ב) בהיות סיהרא באשלמותא) סך הכל כ"ח ימים ועתה יגדל נא כ"ח אדנ"י (במדבר יד, יז) כ"ח

ובקידושין (פב, א) ובסוטה (מט, ב), והוא גם כן לסוד הנ"ל דבאותן הימים שנסתם הפתוח היינו הב"ב ימים בי"ן המצרי"ם יש בהם תקב"ח שעות, רק הה' שעות אחרונות הנה הן המה גם כן בכללות אותן הימים אבל אף על פי כן המה מתמתקים בלידת ב"ן דו"ד, וכן הוא בס"ך פרקי המשניות תקב"ג פרקים, ותוספתות אשר שנויים בלשון המשנה ה', סך הכל תקב"ח מפת"ח הגאולה במהרה בימינו אמין (עיין עוד והיה ברכה ברכות פ"א מ"א ד"ה והנה על פי הדברים):

ח

והנה כתבתי לך (בסימן ג) בסוד הימים הן כ"ב, היינו י"ג ימי תמו"ז מ' ימי א"ב, הנה כתבנו לך אשר ישנם בתורה סוד י"ג תיקוני ארי"ך הזכירן משה בפרשת תשא (שמות לד, ו) (הנה זה היה אחר מעשה העגל שהיה בתמו"ז כנודע שבירת הלוחות היה ב"ז בתמו"ז (תענית כו, ב) על כן ימי התמו"ז המה י"ג ובהתעוררות הרחמים במהרה בימינו יתמתקו ויתהפכו לחסד ורחמים), ומ' ימי א"ב הנה בפרשת של"ח (במדבר יד, יח) הזכיר משה מ' תיקוני זע"ר אנפ"ן וזה היה אחר מעשה מרגלי"ם שהיה במ' בא"ב כנודע מרז"ל (תענית כט, א) ויבכו

ב. רצה לומר בנוסף לה"ג תיקוני אריך וט' תיקוני זעיר הנ"ל, כאשר יורד ההשפעה עוד יותר למטה לספירת מלכו"ת, יש שש מעלות לכסא, שאמרן דוד המלך, שהיה המרכבה למדת מלכות, בתהלים (פז, טו): ואתה ה' (א) אל (ב) רחום (ג) וחנן (ד) ארך אפים (ה) ורב חסד (ו) ואמת (עיין שם בפרי עץ חיים).

על סוד ט"ו באב וט"ו בשבט) (עד אשר יגדל נא ב"ח ארנ"י היינו אלו האותיות הנ"ל בגימטריא ב"ח) ובמהרה תוחזר העטרה ליושנה, והנה אלו האותיות החסרים המה באלף בית אותיות אהו"י על כן אחר האותיות הללו לא יבואו אותיות דגושים כי הדג"ש מורה על חוזק וגבורה ודין, מה שאין כן רפ"ה הוא ממותק (עיין ספר יצירה פ"ד מ"ב), ואחר שיוחזרו האותיות הנ"ל לא יהיה עוד חוזק הדין בעולם, וכעת בעת החסרון בעוה"ר הן המה הימים האלה ד"ב מנין אהו"י (והוא שם הדע"ת עיטרא דגבורות (עיין עץ חיים ש"ג פ"ב. ספר הרמ"ז פרשת וירא, מובא באגרא דפרקא אות צ, עיין שם¹), מסוגל לסער הים לכותבו על תורן הספינה כמו שכתב האריז"ל (פרי עץ חיים שער חג

מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחל"ת גוי"ם (תהלים קיא, ו), הן המה הב' חדשים תמו"ז א"ב אשר נפלו לגורל עשו (זוה"ק ח"ב עח, ב. מגלה עמוקות פרשת ואתחנן אופן קה) יוחזרו לחלק י"י עמו על ידי התעוררות התיקונים הנ"ל, על כן בו נפסקו מתי מדבר (תענית ל, ב) שהיה בידם עונות הנ"ל והיה אז גמר התיקון בדוריהם, והנה מבראשית כזאת הודעת ב"ח אתון דעובדא דבראשית דהיינו בפסוק הראשון בראשית ברא וכו':

והנה כעת בעוה"ר אין השם שלם (וחסר ו"ה) ואין הכסא שלם (וחסר א') וחסר י' מירושל"ם וחסר ו' מאל"ה"ו (עיין פסיקתא רבתי פסקא יב. רש"י ויקרא כו, מב ד"ה וזכרתי את בריתי יעקוב. פרי עץ חיים שער חג השבועות דרוש למהרח"ו ז"ל

ג. עיין שם, ומבואר שהשם אהו"ה מורה על עיטרא דחסדים מצד הדעת, והשם אהו"י מורה על עיטרא דגבורות מצד הדעת. וכדאי להעתיק כאן מדברי רבינו לעיל (מאמרי חודש ניסן מאמר ד דרוש ב על דרך הסוד. ובאגרא דפרקא אות קלב, שם מביא ביאור זה בשם הבעל התניא ז"ע, עיין שם. ועיין עוד רגל ישרה מערכת אות הדל"ת ד"ה דעת): והנה איכות הדעת ידוע דהוא ממוצע בין כלי המחשבה והמעשה, כי מוח החכמה (באדם) הוא מושכל הראשון משכיל על דבר, ומוח הבינה הוא מושכל שני המתבונן דבר מתוך דבר מחשב האין לדעת לעשות דבר הנרצה לו, ואחר שנגמר הדבר בחכמה ובינה בהסכמה להוציא הדבר מן הכח אל הפועל הוא בכלי הדעת התוקע הדבר במחשבה לבל ינוח עד יגמור הדבר (דעת לשון התקשרות וידע אדם וכו') (בראשית ד, כה), למשל כשמחשב האדם לאהוב את י"י ולירא מפניו הנה מתחכם בחכמתו כי אלקים קדושים הוא וגדול אדוניו ורב כח, ואחר כך בבינתו מתבונן בפרטות גדולתו כפי רוחב שכלו ובגדלות טובותיו יתברך שמו והאין מחויבין לעבדו, ואחר כך הנה כשידחה הדבר ממחשבתו לא יתפעל ולא תפול עליו אימה ופחד ולא יכנס בלבו אהבת השם יתברך, אבל כשיתקשר הענין בדעתו ויתמיד במחשבה זו אז יתפעל ויפול עליו אימה ופחד ויכנס בלבו אהבת השם ויראתו (שהוא כללות כל המעשים הטובים הנעשים תחת השמש ביראה ואהבה), על כן בדעת יש בו עיטרא דחסדים (אהבה) ועיטרא דגבורות (יראה).

ובקצרה, כתב רבינו ברגל ישרה (מערכת אות הדל"ת ד"ה דעת): הדעת הוא קיום כל המידות, והנה מבואר הדבר בשכל אנושי כשידע האדם שזה בנו על ידי זה יחול עליו אהבתו והתפארותו וכו', וזהו שנאמר (משלי כד, ד) ובדעת חדרים ימלאו, מבואר הדבר בספר ליקוטי אמרים מהמגיד מהרד"ב צוק"ל (סימן ו).

מה שאמרו רז"ל (יבמות מז, ב) קשים גר"ם לישראל כספחת דכתיב (ישעיה יד, א) ונלוה הג"ר אליהם ונספח"ו על ב"ת יעק"ב, דהנה בימים הללו כוונת אלו השמות המבוארים לעיל (בסימן ו) דהיינו הוי"ה מדה"ד כו"ו מצפ"ן רצ"ה ארנ"י בגימטריא תשמ"ח (חסר אחד כי בעוה"ר השמחה חסרה), ובמהרה בימינו תהיה שמחת עולם על ראשינו יגל יעקב ישמח ישראל, יעק"ב במילואו בגימטריא תשמ"ח, וזהו (ישעיה ב, ה) ב"ת יעק"ב לכו ונלכה וכו', ב"ת יעק"ב היינו הבתים של יעק"ב בהעשות מהאותיות שנקראו אבנים בתי"ם היינו תיבות (עיין ספר יצירה פ"ד מ"ב), והיינו יעק"ב במילואו, וזה אשר כתבנו (מאמרי חודש תשרי מאמר ט סימן ד. ועיין עוד אגרא דכלה פרשת וישלח ד"ה ויעקב נסע. אגרא דפרקא אות רמא) בפסוק (בראשית לג, יז) ויעק"ב נס"ע סבת"ה (חג הסוכות) ויבן לו ב"ת (היינו מילוי אותיותיו בגימטריא תשמ"ח ושמח"ת בחגך (דברים טז, יד), ובמהרה תהיה שמחת הח"ג גם ביום שנולד ב"ן דו"ד, עיין כל זה בספר

השבועות דרוש מהרח"ו לט"ו באב"י), והנה באמת ווי"ן החסרים שנים הם, אבל להיות האותיות שוים בא"ב כחד חשבינן להו, אבל אף על פי כן הסיהרא אינה באשלמותא עד ט"ו בא"ב שהוא נגד הו' דאליה"ו החסרה גם כן, וב"ח מעשיו הגיד לעמו, הבן:

ט

מבואר בכתבי האריז"ל (פרי עץ חיים שער הברכות פ"ז"ה) אשר בימים הללו נולדים נשמות גר"ם מיחודים עליונים, וביום האחרון הוא תשעה באב זמן לידת משיח (ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד), הרמז בזה, אין מקבלים גר"ם לימות המשי"ח (יבמות כד, ב), כיון שנולד משי"ח כבר נפסק זמן לידת הגרים, נראה לי (הרמז בפסוק גם אלה תשכחנה ואנכי וכו' (ישעיה מט, טו), ג"ם אל"ה ראשי תיבות א"ין מ"קבלין ג"רים ל"ימות ה"משיח), וכן תמצא בברכות שמונה עשרה מתפללים בברכת על הצדיקים ועל גירי הצדק ואחר כך על בנין ירושלים וצמיחת קרן לדו"ד, וזהו

ד. ז"ל האריז"ל: ודע, כי אותיות אהו"י, הם חיות גדול למועדי הוי"ה, אהו"י גופא שם קדוש, היוצא מן אהי"ה הוי"ה, באותיות שהן פשוטות בלי שום כפל, ואלו אותיות שם כח שסערת הים נוחה מפניה, אם תכתוב חותם זה על תורן הספינה, לאותו צד שהרוח נושבות. ומספרן כ"ב, שכל אותיות התורה נחות על ידו, שאין לשום אות הברה שתנוח בה בכח הנקודות, אלא בשיתוף אחד מאותיות אהו"י בסתר או בגלוי. וכן ר"ת ב"ראשית ב"רא א"להים א"ת ה"שמים ו"את ה"ארץ, שהוא פסוק ראשון דתורה גימטריא כ"ב, שלא נברא שמים וארץ, אלא בשביל כ"ב אתון דאורייתא.

ה. ז"ל האריז"ל: ודע, כי מזיווג בין המצרים, יוצאים נשמות גרים דעמונים ומואבים האסורים לבא בקהל, משום דנשמות הגרים באים, מזיווג נשמות הצדיקים בגן עדן, רצה לומר שהזיווג הוא מצד התעוררות התחתונים, אז נכללין ו' שבה לו' שבו, אז הם נשמות חשובות מזיווג פב"פ [וכו'].

הכוונות ותבין), והנה בימים האלה שאין הזמן גרמא להולדת נשמות גבוהות ורמות רק לנשמות גרי"ם, עד שיהיה בי"ת יעק"ב במילואו וטובו יהיה שמחה שלימה, דהיינו שיתגלה ב"ן דו"ד במהרה בימינו, וזהו שקשים גרי"ם לישראל, כל זמן שנולדים גרי"ם עדיין לא נשלם בית יעק"ב, וזהו שאמר ונלוה הגר אליהם ונספחו על בית יעקב, ואתה תבין:

י

במודרש (איכה רבה פרשה א סימן כט) יש שלא לילך יחידי בימי בי"ן המצרי"ם מן שעה ד' ביום עד שעה ט' (היינו בזמן שהחמה בתגבורת) והובא בשלחן ערוך (או"ח סימן תקנא סי"ח), ולדעתי יש לרמזו בפסוק (שופטים ה, ו) בימי שמג"ד בן ענת וכו' חדלו ארחות, בימי שמג"ד (ש"ם ג"ר בימים אשר שם נולדים נשמות גרי"ם

כמו שכתבתי לעיל) ב"ן ענ"ת (בסודי רזי הובא במגלה עמוקות (ואתחנן אופן נט) המלאך של חדש תמוז שמו תע"נ ב"ן אותיות ב"ן ענ"ת*), בימ"י יע"ל (בזמן שיש עליה לקו משווה היום, היינו השעות הנ"ל שאז החמה בגבורתה, אז) חדלו ארחות, והוא רמז נכון:

(* הג"ה: ראשי תיבות של זה המלאך עיין במגלה עמוקות (שם) ראשי תיבות נ"חש ב"ריח נ"חש ע"קלתון ת"נין, והנה אומר לך, זה המלאך בגימטריא עקב"ת משיחא, והנה בתמוז מתחילין חכ"ב ימים בי"ן המצרי"ם אשר בהם כעת בעוה"ר בחינת הסתר פנים, אתה סתר לי (תהלים לב, ז) היינו שם הוי"ה כביכול בהסתר הלבושים כנ"ל, לבד ב"ך נזכיר שמך (ישעיה כו, יג), והנה כ"ב פעמים הוי"ה בגימטריא עקב"ת משיחא מנין המלאך הנ"ל, והתבונן: